

Sygn. akt II W 1175/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Maciej Błaszczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22.12.2015 r.

sprawy przeciwko

S. M. urodz. (...) w W.

syna J. i J.

obwinionego o to, że: do dnia 10.08.2015 r. nie wskazał osoby, której powierzył pojazd marki I. (...) z naczepą, będącego jego własnością, przy użyciu którego popełniono wykroczenie z art. 145 k.w. w dniu 17 kwietnia 2015 r. w N. ul. (...), gm. R.,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w.

orzeka

I. W ramach zarzucanego obwinionemu S. M. czynu wskazanego we wniosku o ukaranie uznaje go za winnego tego, że będąc właścicielem samochodu marki I. o nr rej. (...) z naczepą w okresie 17.04.2015 r. do 10.09.2015 r. w miejscowości D., gmina S. wbrew obowiązkowi nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej w R. komu powierzył do kierowania ten pojazd w dniu 17.04.2015 r. w N., gm. R., co stanowi wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 500 (pięćset) złotych grzywny.

II. Na podstawie art. 118 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 3 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 220 (dwieście dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt II W 1175/15

Uzasadnienie wyroku zaocznego

z dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2015 r. strażnik Straży Miejskiej w R. ujawnił wykroczenie polegające na tym, że kierujący samochodem I. o nr rej. (...) wyrzucił śmieci na drodze gminnej w miejscowości N.. Obwiniony był właścicielem tego pojazdu i do niego Straż Miejska wystosowała pismo o podanie użytkownika lub kierującego pojazdem w dniu zarejestrowanego wykroczenia drogowego. Obwiniony odebrał pismo w dniu 4.05.2015 r., powinien wskazać

kierującego lub użytkownika pojazdu. Obwiniony nie udzielił żadnej odpowiedzi na to pismo, faktycznie zatem odmówił wskazania okoliczności, której ustalenia chciała Straż Miejska w R..

Dowód:

- zeznania L. D. (k.7-8,39-40),
- notatka urzędowa (k.1),
- dokumentacja fotograficzna (k.2),
- pismo (k.4),
- potwierdzenie odbioru pisma (k.3).

Obwiniony w toku postępowania przygotowawczego nie był przesłuchany. Po wezwaniu na rozprawę (k.38) obwiniony nie stawiał się bez usprawiedliwienia.

L. D. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.7-8), iż na ulicy (...) w N. zrzucano śmieci, ustalono, że dokonał tego kierujący samochodem I., po numerze rejestracyjnym samochodu ustalił jego właściciela. Właściciel samochodu obiecał ustalić kierującego tym pojazdem, ale nie uczynił tego, później nie odbierał telefonów. Podczas rozprawy zeznał (k.39-40), że na drodze gminnej wyrzucono wywrotkę śmieci, właścicielem samochodu był obwiniony. Zadzwonił do niego, obwiniony wziął sprawę na siebie, obiecywał, że sprawę załatwi, ale nie przekazał danych kierowcy, nie zareagował również na pismo.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w dokumentacji fotograficznej (k.2) i piśmie wysłanym do obwinionego (k.4).

Sporządzone w toku postępowania dokumenty w postaci dokumentów wymienionych na k. 45 zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia czynu przypisanego obwinionemu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Udział w ruchu drogowym, a zwłaszcza prowadzenie pojazdu mechanicznego na drodze publicznej wymaga zachowania obowiązujących przepisów o charakterze porządkowym i mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa w tym ruchu. Jeśli sprawca wykroczenia drogowego zostanie zatrzymany na miejscu jego popełnienia, to prowadzenie postępowania o spowodowanie wykroczenia drogowego jest stosunkowo proste. Sprawa komplikuje się, jeśli nie ustalono bezpośredniego sprawcy określonego wykroczenia w ruchu drogowym, jak w tym wysypania śmieci na drogę. Organy powołane do zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w ruchu drogowym poszukują wówczas sprawcy wykroczenia drogowego, rozpoczynając poszukiwania od właściciela samochodu. Najczęściej właściciel samochodu jest bowiem osobą, która go użytkuje. W niniejszym postępowaniu, obwiniony jako właściciel samochodu, którym dokonano wykroczenia polegającego na wyrzuceniu śmieci w miejscu publicznym.

Zgodnie z treścią art. 96 § 3 k.w. właściciel pojazdu lub jego posiadacz powinien wskazać kto użytkował pojazd w dniu zdarzenia drogowego, a odmowa wskazania tej osoby stanowi wykroczenie zagrożone karą grzywny. Jednocześnie uznanie, że właściciel pojazdu lub jego posiadacz może uchylić się od tego obowiązku, poprzez stwierdzenie „nie wiem, nie pamiętam, nie prowadzę ewidencji użytkowania pojazdu” czyniło ww. normę prawną nieskuteczną. Gdyby każdy właściciel lub posiadacz pojazdu mógł w ten sposób zwolnić się od odpowiedzialności za wskazanie kierującego pojazdem w dniu określonego zdarzenia drogowego, to nikt rozsądny nie wskazywałby kierującego pojazdem. Należy

zwrócić uwagę, że znaczna część wykroczeń w ruchu drogowym dotyczy sytuacji, gdy ujawniono określone zdarzenie, ale nie wykryto jego sprawcy. W tej sytuacji właściciel lub posiadacz pojazdu powinien wskazać tę osobę, lub jeśli tego nie chce uczynić ponieść odpowiedzialność za odmowę wskazania tej osoby. Przytoczyć należy treść art. 78 ust. 4 i 5 Prawa o ruchu drogowym, który nakłada na właściciela lub posiadacza pojazdu obowiązek wskazania osoby, której użyty samochód do prowadzenia, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Obwiniony powinien zadbać o to, żeby móc ustalić kto danego dnia kierował pojazdem będącym jego własnością. Brak wskazania osoby, która kierowała samochodem i popełniła wykroczenie drogowe skutkować musi odpowiedzialnością z art. 96 § 3 k.w., gdyż w przeciwnym razie każdy właściciel pojazdu może zwolnić się od odpowiedzialności. Jeśli obwiniony nie zapewnił sobie możliwości ustalenia, kto danego dnia i godziny prowadził jego pojazd, to powinien być za to ukarany. Wskazać należy, że obwiniony nie powołał się na to, że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Tylko wtedy, gdyby potrafił to wykazać mógłby zwolnić się od odpowiedzialności za naruszenie art. 78 ust. 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym. Należy również przytoczyć treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12.03.2014 r., P 27/13, OTK-A 2014/3/30, zgodnie z którym art. 96 § 3 k.w. jest zgodny z art. 2 Konstytucji i nie jest niezgodny z art. 42 ust. 1 Konstytucji.

Czyn obwinionego należy zakwalifikować jako wykroczenie z art. 96 § 3 k.w., gdyż polegał na tym, że uchylił się od obowiązku wskazania osoby, której powierzył pojazd w dniu, kiedy jego kierujący popełnił wykroczenie.

Obwiniony ma 43 lat, nie podał ile zarabia, gdyż uchylił się od udzielenia odpowiedzi na pismo Straży Miejskiej, a na rozprawę nie stawiał się, popełnił wcześniej 13 wykroczeń w ruchu drogowym (k.32-33), był raz karany (k.35).

Stopień społecznej szkodliwości czynu nie był mały, gdyż obwiniony rażąco naruszył zasady korzystania z pojazdów mechanicznych i okazał lekceważenie dla zasad użytkowania pojazdów w tym ruchu. Stopień winy obwinionego nie był mały, gdyż obwiniony był wcześniej wielokrotnie karany za wykroczenia w ruchu drogowym (k. 33-33).

Kara powinna przekonać obwinionego i ogół społeczeństwa, że popełnianie wykroczeń nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych oraz wskazywanie, że reguły bezpiecznego użytkowania dróg publicznych obowiązują wszystkich i należy zapewnić sobie możliwość ustalenia użytkownika własnego pojazdu. Kara powinna przekonać obwinionego, że nie może uniknąć odpowiedzialności z tego powodu, że nie chciał podać kto prowadził lub użytkował jego samochód w dniu, kiedy dokonano nim wykroczenia.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć przede wszystkim nagminność wykroczeń w ruchu drogowym, popełnianie podobnych wykroczeń (k.32-33) i karalność obwinionego (k.35). Nie można dopatrzeć się w realiach niniejszej sprawy okoliczności łagodzących.

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki wymiaru kary Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz zdolną spełnić swe cele prewencji indywidualnej i generalnej powinna być kara 500 złotych grzywny. Kara ta powinna przekonać obwinionego, że właściciel pojazdu mechanicznego ma obowiązek ustalenia kto prowadził jego pojazd określonego dnia i podać tę okoliczność na wezwanie uprawnionego organu.

Obwiniony prowadzi działalność gospodarczą i jest właścicielem pojazdu o znacznej wartości, będzie mógł zatem zwrócić poniesione na rozpoznanie sprawy koszty.